

Observacions

Passar l'estiu, o gran part de l'estiu, en una casa des d'on es veu la mar de prop, en la falda d'una muntanya, té l'avantatge de la quietud relativa, i de la contemplació de l'horitzó. La contemplació de l'horitzó, però, en hores nocturnes, que és quan m'agrada a mi llegir a la terrassa, es troba regularment interrompuda per una vil·la o casalici immens, d'aire falsament "eivissenc", construïda gairebé en la vertical de la mar, sobre un petit promontori o turó. L'amo és un senyor poderós, dedicat al negoci de la navegació comercial (hi ha qui li diu "l'Onassis valencià", tot i que Matutes i companyia han pogut més que ell en la compra de la Trasmediterrànea), a les aigües potables, i potser a alguna activitat més que no conec. La senyora de l'armador solia baixar a la platja —ara ja no— embolicada en túniques immenses, i amb un majordom que li servia el martini. Vostès haurien de mirar-se de tant en tant una publicació que es diu *Revista de Sociedad de la Comunidad Valenciana*: a més de la senyora de l'armador, hi trobaran la més alta representació de la més alta burgesia del país, de la hipotètica aristocràcia, de les figures públiques de l'empresa, l'espectacle i la política, a més de les Dames de sant Vicent Ferrer, o dames vicentines, vestides de llarg, amb *teja y mantilla*, amb pentinats blindats, rodejant el capità general de València en uniforme de gala; i hi trobaran també reportatges d'interiors domèstics d'un gust tan horrible que és difícil d'entendre, i altres mostres de l'estètica i la cultura de la tal "societat". Un alt exemple: ajuda a comprendre moltes coses. De manera que el gran navilier té una casa davant de la meua, alta, enorme, blanquíssima, que es veu de quilòmetres lluny. I a la nit, per raons que només poden procedir del desig d'exhibició, il·luminen poderosament els murs blancs, i la casa sencera queda convertida en un focus resplendent, una massa de parets i torretes que emana una llum intensa i dominant, que deu ser visible des de les costes de Mallorca com un focus remot, que guia els camins dels navegants nocturns, que se'm clava en els ulls quan m'estic assegut a la terrassa intentant llegir un llibre. És més que una contaminació lumínica: és una agressió insuportable del poder dels diners convertit en consum de quilovats agressius. També aquesta exhibició impune explica moltes coses.

De vesprada, si baixes un moment a la platja quan ja hi ha poc sol, tinc l'avantatge de no trobar-hi ja, com en anys anteriors, dotzenes de policies guardant la persona del president del Govern espanyol i senyora; de no trobar-lo a ell passejant gossos (activitat prohibida, però ja se sap: qui havia de dir-li res), i de no trobar la senyora Botella caminant vivament amunt i avall acompanyada d'una cort femenina, dames de l'obra de Déu, que ara passegen amb cares despagades per falta de la presidenta. Veig senyoretetes de luxe amb banyadors més aviat modestos, no amb tanga ni amb *topless* —aquesta és una platja amb molts operaris divins—, que em confirmen la meua antiga hipòtesi de la selecció artificial de l'espècie: els fills, i sobretot les filles, dels rics tenen tendència progressiva, imparabile, a ser més alts, més rossos i més guapos i guapes. Veig un senyor d'una certa edat i d'una més que certa obesitat, amb una rossa jove (casats: tenen un nen petit) que certament no seria la seua dona si ell no tinguera més milions d'euros que quilos, ni ell seria el seu marit si ella no fóra tan jove i atractiva: això és la selecció. Quan baixes al parc infantil amb el meu nét, no hi ha una sola criatura filla o néta de resident o visitant del lloc, ni una sola, que parle la llengua del país. Cosa que no demostra res: el fet mateix és una demostració, és una evidència. A l'escala per on baixes a la platja, hi ha un cartell de l'Ajuntament d'Orpesa que diu "*En beneficio de todos, mantenga limpia la playa*". I algú ha escrit a sota: "*de valencianitos*". Neta de valencianets, que és com en diuen per ací als veïns de la ciutat de València. Aquesta observació final també explica algunes coses, que ara seria massa llarg detallar.

"A l'escala per on baixes a la platja, hi ha un cartell de l'Ajuntament d'Orpesa que diu 'En beneficio de todos, mantenga limpia la playa'. I algú ha escrit a sota: "de valencianitos". Neta de valencianets, que és com en diuen per ací als veïns de la ciutat de València. Aquesta observació final també explica algunes coses, que ara seria massa llarg detallar"